

Scarlat Demetrescu

VIAȚA DINCOLO DE MORMÂNT

INTRODUCERE

Cu mii de ani în urmă omul nu era atât de știutor de cele ce se află în jurul lui și de legile care conduc materia. Trăia o viață simplă în mijlocul naturii, muncind din greu pentru a-și agonisi cele necesare traiului. Dar tocmai prin faptul că era lipit de natură avea mereu înaintea ochilor măreția muntelui, auzea vuietul codrilor, se îmbăta de splendoarea răsăritului soarelui și noaptea îl fascina bolta înstelată a cerului. Această nemărginire, această splendoare năștea în mintea lui întrebări și sufletul său descoperi mai târziu pe Autorul lor: o Forță infinită, o Voință infinită, o înțelepciune infinită – Tatăl Ceresc, Creatorul a tot ce știm și nu știm, a ceea ce vedem și nu vedem. Înfrigurat, temător, plin de respect, își înălță el ruga către Cel Atotputernic, să-l lumineze, să-l apere, să-l ierte. Și așa secolele s-au înșirat și omul a intrat în legătură cu Puterile din spațiu și s-a bucurat în simplitatea cunoștințelor lui, de fericirea de a auzi vocea Cerului, de a fi povățuit, condus și ridicat la Lumină. Pe măsură ce omul se ridica în cunoașterea materiei și afla tot mai mult din legile care o conduc, cu cât viața lui se îndepărta de natură îndreptându-se tot mai mult spre sate și orașe, cu cât traiul lui devenea mai abundent și mai luxos, cu atât mintea lui era mai distrată, până când a pierdut complet contactul cu Cei ce conduc viața și ordinea în univers. Inițial

era conștient de existența unei lumi invizibile cu care intra în relație, dar mai târziu nu-și mai aduse aminte de ea, materialismul copleșindu-l cu desăvârșire. Cu toată suferința, cu toată dragostea și lumina pe care a semănat-o pe pământ Fiul iubit al Tatălui ceresc, omul tot nu a devenit mai bun, mai iubitor de aproapele lui. Răul lua proporții din ce în ce mai mult. Așadar, către mijlocul secolului trecut, cu învoirea Celui Atotputernic, din lumea invizibilă se coborâră spiritele celor morți, manifestându-se printre oameni prin diferite mijloace. Misterele sanctualelor orientale au reînviat, fenomenele oculte din Evul Mediu s-au reînnoit – se născu spiritismul. La început manifestările erau inferioare: mesele se învârtteau ca într-un dans nebun, obiectele se mișcau de la un loc la altul fără să fie atinse, zidurile vibrau, mobilele trosneau și loviturile se auzeau în diferite obiecte și în podea. Existau o serie de fenomene, e drept vulgare, dar nu mai puțin convingătoare, potrivit timpului și stării de spirit pozitive a societății moderne. Aceste fenomene vorbeau simțurilor, pentru că ele sunt porțile care duc la înțelegere. Aceste impresii deșteaptă în om surpriza, îl împing la cercetare și mai apoi aduc convingerea. După o perioadă de fenomene grosolane, aceste manifestări îmbracă o nouă înfățișare. Loviturile se ordonează, urmând după un alfabet convențional stabilindu-se astfel comunicări inteligente. De acum lumea invizibilă intră în comunicare cu lumea terestră și omul este zguduit în cunoștințele și în credința lui. Află că există un spirit nemuritor, află scopul lui pe pământ și țelul către care este destinat să ajungă. Ca și creștinismul la începutul lui, și spiritismul în primele timpuri a fost batjocorit, calomniat, persecutat, pentru că aducea la cunoștință lucruri noi pe care știința nu le putea explica. Dar timpul își face opera lui. Omul vede, reflectează, oscilează și mai apoi se convinge.

Moartea dincolo de mormânt

Azi aceste manifestări cuprind tot pământul. Pe când la început ele erau simple și vulgare, azi îmbracă un caracter tot mai înalt. Mediumii scriu comunicări transmise de duhuri din spațiu. Instrumente muzicale cântă fără contactul omului. Creioanele scriu singure pe hartie, conduse de o mână nevăzută. Se aud voci din spațiu, răsună melodii sublime care par a coborî din cer, tulburând chiar și pe cei mai materialişti. În fine, în timpurile din urmă, entităţi din lumea invizibilă se încorporează în câte un medium adormit și comunică prin viu grai asistenților lucruri din trecut sau care se vor realiza în viitor. După trei luni, timp în care nu s-a petrecut nimic ieșit din comun, loviturile au revenit, dar de data aceasta mult mai impresionante. Se auzeau lovituri în podelele casei, tremurau zidurile, fenomene ce se produceau mai cu seamă în timpul nopții. Din această cauză nu mai era chip de dormit. Obosită, îngrijorată, familia chemă vecinii ca să-și dea și ei cu părerea. Lumea veni din toate părțile, s-au pus la pândă cinci-șase inși prin podul casei, alții prin pivniță și alții au înconjurat casa, dar nu au aflat nici ei nimic. Într-o seară, doamna Fox se culcă cu cele două fiice ale sale în aceeași cameră dar abia au adormit că loviturile începură și mai puternice ca altădată. Atunci una din fete bătu și ea cu degetele în podea, imitând pe agentul invizibil. Observă curând că atunci când bătea mai des, când rărea sau oprea bătăile, agentul o imita bătând și el la fel. Atunci domnișoara Fox i s-a adresat: „Iată, eu bat două lovituri; bate și tu două”. Și imediat agentul a răspuns prin două lovituri. „Iată, bat cinci.” Agentul bătu cinci și așa mereu, agentul bătea numai de atâtea ori de câte ori lovea și domnișoara Fox. Mamei domnișoarei Fox îi veni atunci în minte să întrebe: „Spune-mi, invizibilule, câți ani are fata mea Caterina?” Au urmat loviturile indicând exact numărul de ani

pe care îi avea această copilă. Mirată, doamna Fox întrebă: „Invizibilule, ești o ființă omenească?” Nu i se răspunse nimic. Întrebă a doua oară: „Ești sufletul unui muritor de pe pământ? Dacă da, lovește de două ori.” Imediat se auziră două lovituri. Aceasta este cea dintâi conversație consemnată a timpurilor moderne între un pământean și o ființă din lumea spațiilor. Doamna Fox îl mai întrebă: „Dar dacă aş chema vecinii, tu ai răspunde și la întrebările lor?” Răspunsul a fost afirmativ. Vecinii chemați din nou au pus rând pe rând întrebări și erau mirați cu toții de răspunsurile exacte pe care le primeau. Unuia dintre asistenți îi veni în minte un procedeu ingenios. „Ascultă, suflute – zise el – eu am să înșir literele alfabetului, iar tu să lovești la litera cu care dorești să formulezi o silabă sau să începi un cuvânt.” Și spiritul execută admirabil. Astfel au aflat că cel cu care vorbesc este spiritul unui om care s-a numit Charles Rian, a locuit în casa unde șade acum doamna Fox, că era colportor de meserie și că a fost asasinat cu mulți ani în urmă, la vârsta de 32 de ani, de către stăpânul casei pentru a-i lua banii pe care îi agonisise. Vâlva acestui straniu fenomen se răspândi ca fulgerul și în curând sosiră din toate părțile magistrați, ziariști, profesori, medici etc., ca să vadă și ei acest ciudat fenomen. Familia Fox se mută într-o altă casă, dar agentul invizibil o urmărea peste tot locul, în fine, se decise să plece din orașul Hydesville în orașul Rochester, dar nici aici n-a scăpat de prietenul invizibil și de lumea care năvălea cu întrebări și o silea să i se permită să cerceteze dacă nu e la mijloc vreo șarlatănie. Din această cauză, bieții oameni nu mai aveau momente de liniște, ba chiar într-o zi lumea adunată se dedă la manifestări dușmănoase pe motivul că sunt în legătură cu dracul și puțin a lipsit să nu fie chiar omorâți de bigotismul omenească. În această epocă au început să se producă și prin alte

ținuturi diferite manifestări, întinzându-se în curând în toată S.U.A. Ziarele din acea epocă scriau articole zilnice asupra acestor cazuri, încât autoritățile, dar mai ales savanții, vedeau în aceste împrejurări o cauză, o tulburare a minților și au hotărât să le cerceteze pentru ca să demonstreze lumii absurditatea existenței unor ființe invizibile. Cu această misiune a fost însărcinat dl Edmond, șeful Curții Supreme din New York și în același timp președintele Senatului, ca împreună cu marele profesor de chimie al Academiei naționale, dl Mapes, să cerceteze și să se pronunțe asupra acestor cazuri. Concluziile raportului lor sunt: „Fenomenele sunt absolut reale și nu pot fi atribuite decât unor ființe invizibile”. Din acest moment toată lumea avea ca subiect de discuție fenomenele spiritiste. Celebrul savant Robert Haare, profesor la Universitatea din Pennsylvania, a făcut și el cercetări personale, scrise, și se pronunță categoric cum că există spirite care sunt foarte doritoare să comunice cu noi oameni, trăitori pe pământ. Un alt mare savant, în același timp diplomat și scriitor cu renume, Robert Dale Owen, scrise și el mai multe cărți care au avut un mare succes în lumea întreagă. De atunci mari celebrități ale S.L.A. au scris și au vorbit de existența acestor spirite. Aceste fenomene au început să se producă însă și în alte țări. Anglia este țara unde ele au fost cercetate metodic și studiate în amănunt. În anul 1869 se formează o societate, savanți, lumini intelectuale dintre cele mai mari ale lumii, printre care cităm pe Lubok, Wallace, Crooks, Huxley și alții, care au decis să adune fenomenele produse în Anglia și să le cerceteze. După 18 luni de studii și experiențe, comisia în raportul ei recunoaște realitatea acestor fapte și conchide la existența unei lumi invizibile, populată de entități trăitoare în spațiile infinite. De atunci episcopi, ziaristi, medici s-au ocupat și au scris mii de pagini

despre acest adevăr al existenței sufletului după moarte și al manifestărilor lui printre noi, pământenii. Cităm între alții pe Stenton Moses – profesor la Facultatea din Oxford, pe Oliver Loodge – rectorul Universității din Birmingham, Valery – fizician și inginer, Morgan – președintele Societății Matematicienilor din Anglia, W. Baret – profesor la Universitatea din Dublin și lista este destul de lungă. Rând pe rând, în Italia, Franța, Germania, Spania și în alte țări s-au produs fenomene spiritiste îmbrăcând o infinitate de forme. În Franța aceste fenomene au fost studiate de savantul Charles Richet, astronomul Camille Flammarion, D. Gibier – directorul Institutului Antirabic din New York, poetul și scriitorul Victor Hugo, D. Duclaux – directorul Institutului Pasteur etc. Italia enumeră printre spiritiști pe savantul Cesare Lombroso, pe Schiapareli – directorul Observatorului din Milano, Ercole Chiaia – profesor la Universitatea din Neapole, D. Milesi – profesor la Universitatea din Roma și alții. Și acum, după ce am vorbit despre manifestările spiritiste din timpurile moderne și personalitățile de seamă care în urma numeroaselor comunicări din diferite țări au studiat și au scris despre aceste fenomene, vom concentra cunoștințele adunate prin aceste comunicări despre lumea invizibilă și evoluția omului și prin sintetizare le vom expune în paginile următoare.